

2.

Na Nješwacziłski Gustav-Adolfski šwjedžen.

29. septembra 1887.

Ssluž nětk Šhryštej wješeła,
Zyrkej, pokorjej šo jemu,
Kiž naš s měrom wobšboža,
Šswjatnizu njej' podał škemu;
Šškituje nam šwjatnizu,
Wěru ewangelisku.

Něhdy šanicžowachu
Pravu wěru, Bože domy.
Ale s Božej pomozu
Gustav Adolf šhwalujomy
Pšhecziwnikow wošłabi,
S czehož zyrkej womózni.

Towarstwo tež k pomozu
Šhudym bratram šałožichu,
So tam měli šwjatnizu,
Kiž šo s Boha pšhisporichu.
Džak budž Bohu, kiž nam je
Žohnował skutk luboscze!

Polsta lět šej wopomni
Šwjast žuo ewangelški rjany,
Pomha, šluži w lubosczi,
Šzerpnym stawam hoji rany;
Šsmilny Samaritski je
Šbitym bratram w zusoobje.

Ewangelšku zyrkej tu,
Šhryščcze, dale šdzerž na šwěczi!
Pomhaj dale towarstwu,
Šotrež pšychi twoje džěczi.
Nichtón njemiń šwjatnizu, —
Pšběhuj ju s džaknoszczu!

Sestajal Ernst Domanja w Milkežach.